

Bahá'u'lláh

REJTETT SZAVAK

Magyar szöveg:
Jenny Weisz

ISBN 963 85033 2 7

© Az Ausztriai Bahá'íok
Országos Szellemi Tanácsa,
1991

REJTETT SZAVAK

ELSŐ (ARAB) RÉSZ

Ő A DICSŐSÉGEK DICSŐSÉGE!

Ime, ez szállott alá a dicsőség birodalmából az erő és a hatalom nyelvén, és nyilatkozott meg az ősi idők Prófétáinak. Kihámoztuk belső lényegét, és a rövidség köntösébe öltöztettük az igazlelkűeknek szóló kegyesség jeléül, hogy hívek legyenek az Istennel kötött frigyhez, hogy életükkel igazolják, érdemesek az isteni bizalomra, és hogy ékesítse őket az isteni erény a szellem birodalmában.

Ó, szellem fia!

Első tanácsom ez: legyen szíved tiszta, jóságos és sugárzó, hogy ősi uralmad soha el ne múljon és mindörökké tartson. 1

Ó, szellem fia!

Minden dolgok közül első előttem az Igazság szeretete. Ne fordulj el tőle, ha Engem keresel, és ne hanyagold el, hogy bízhasam benned. Az Igazság majd segít, hogy saját szemeddel láss és ne a másokéval, hogy saját tudásodra támaszkodj, és ne a másokéra. Mérlegeld szívedben, milyennek kell lenned. Valóban, az Igazság az Én ajándékom és szerető jóságom jele. Tartsd hát ezt szem előtt. 2

Ó, ember fia!

Időtlen lényem ősi örökkévalóságába burkolva már szerettelek téged; ezért teremtettelek saját képem mására, és mutattam meg neked szépségemet. 3

Ó, ember fia!

Örömöm telt a teremtésedben, ezért teremtettelek. Szeress hát te is Engem, hogy neveden szólíthassalak, és megtölthessem lelkedet az élet szellemével. 4

Ó, lét fia!

Szeress Engem, hogy szerethesselek. Ha te nem szeretsz Engem, az Én szeretetem sehogyan sem érhet el hozzád. Tudd ezt, ó szolgám. 5

Ó, lét fia!

Szeretetem a te Paradicsomod; mennyei otthonod a Velem való egyesülés. Lépj be oda és ne késlekedj. Így rendeltetett számodra égi királyságunkban és magasztos birodalmunkban. 6

Ó, ember fia!

Ha szeretsz Engem, fordulj el önmagadtól, és ha az Én örömet keresed, ne nézd a magadét, hogy meghalhass Bennem és Én örökké élhessek tebened. 7

Ó, szellem fia!

Nincs béke számodra, csak ha lemondasz önmagadról és Felém fordulsz, mert úgy illik, hogy az Én nevemnek örvendezz és ne a magadénak. Bennem bízzál és ne önmagadban, mert úgy kívánom, hogy Engem szeress egyedül és mindenek fölött. 8

Ó, lét fia!

Erős vár az Én szeretetem; aki oda belép, biztonságban van, és aki elfordul tőle, az bizonyosan eltéved és elvész. 9

Ó, fia az igének!

Te vagy az Én erős váram; lépj be oda, hogy biztonságban lakhass. Szeretetem tebened van; tudd ezt, hogy magad mellett találhass. 10

Ó, lét fia!

Te vagy az Én mécsesem, és az Én világosságom tebened van. Abból merítsd ragyogásod, és ne keress mást Rajtam kívül. Mert Én gazdagnak teremtettelek, és bőségesen osztottam neked kegyeimet. 11

Ó, lét fia!

A hatalom kezével alkottalak és az erőnek ujjaival teremtettelek téged, és beléd helyeztem világosságom lényegét. Elégedj meg azzal, és ne keress kívülről mást, mert az Én munkám tökéletes, és az Én parancsom kötelező. Ne firtasd és ne is kételkedj benne. 12

Ó, szellem fia!

Gazdagnak teremtettelek, miért kényszerítéd magad a szegénységbe? Nemessé tettelek, hová alacsonyítod le magad? A tudás lényegéből adtam neked életet, miért keresed a világosságot bárki másnál Rajtam kívül? A szeretet agyagából formáltalak téged, miért, hogy mégis másokkal törödsz? Önmagadba nézz, hogy megtalálhass Engem, ki benned lakozik hatalmasan, erősen, és önmagamtól létezőn. 13

Ó, ember fia!

Te vagy az Én birodalmam, és az Én birodalmam nem vész el, vesztedtől miért félsz hát? Te vagy az Én fényem, és az Én fényem soha ki nem alszik, miért rettegsz hát az elmúlástól? Te vagy az Én dicsőségem, és az Én dicsőségem nem halványul; te vagy az Én köntösöm, és az Én köntösöm sohasem lesz viseltes. Tarts ki hát az Irántam való szeretetedben, hogy a dicsőség birodalmában megtalálhass Engem. 14

Ó, fia az igének!

Fordítsd arcodat Felém, és mondj le mindenről Rajtam kívül, mert tartós az Én uralmam, és birodalmam nem vész el. Ha mást keresel Rajtam kívül, bizony, ha örök időig kutatsz is a világmindenségben, hiábavaló lesz az. 15

Ó, fény fia!

Felejs el mindent Rajtam kívül, és egyesülj az Én szellememmel. Ez parancsom lényege, fogadd meg hát. 16

Ó, ember fia!

Érd be Velem, és ne keress más segítőt. Mert nem elégíthet ki soha más, csak Én. 17

Ó, szellem fia!

Ne kérd Tőlem azt, mit nem tartunk kívánatosnak számodra, hanem elégedj meg azzal, amit neked szántam, mert ez az, ami hasznodra válik, ha megelégszel vele. 18

Ó, csodálatos látomás fia!

Saját lelkemet leheltem beléd, hogy szerethessél Engem. Mért hagytál hát el, s kerestél Rajtam kívül más kedvest? 19

Ó, szellem fia!

Sokat várok tőled, nem feledheted. Kegyem rád bőven hullik, nem leplezheted. Szeretetem benned ütött tanyát, nem titkolhatod. Világít neked az Én fényem, az nem sötétülhet el. 20

Ó, ember fia!

A sugárzó fény fájára a legszebb gyümölcsöket aggattam számodra, miért fordultál el és elégedtél meg a kevésbé jóval? Térj hát vissza ahhoz, amely számodra jobb a magasztos birodalomban. 21

Ó, szellem fia!

Nemesnek alkottalak és te lealacsonyodtál. Emelkedj hát azzá, amivé teremtettelek! 22

Ó, fenség fia!

Örök életre hívtalak, s te mégis a múlandót keresed. Mi térített le a Mi utunkról, hogy a magadén jársz? 23

Ó, ember fia!

Ne hágd át korlátaid, és ne kívánd azt, ami meg nem illet. Borulj le Istened, a hatalom és erő urának színe előtt. 24

Ó, szellem fia!

Ne hidd, hogy több vagy a szegénynél, mert én vezetem őt útján, és látom vétkeidet, és megszégyenítlek mindörökre. 25

Ó, lét fia!

Hogyan feledkezhetsz meg saját hibáidról, hogy a másokéval törődj? Átkozott az, aki így cselekszik. 26

Ó, ember fia!

Ne beszélj mások vétkeiről, míg önmagad is bűnös vagy. Ha megszeged e parancsot, átkozott leszel, arról tanúskodom. 27

Ó, szellem fia!

Tudd meg: ki igazságot hirdet másoknak, és önmaga jogtalanságot követ el, az nem Tőlem való, még ha az Én nevémet viseli is. 28

Ó, lét fia!

Ne tulajdoníts másnak olyasmit, amit nem vállalnál magadénak, és ne mondj olyat, amit meg nem teszel. Ez parancsom számodra, kövesd hát. 29

Ó, ember fia!

Ne tagadd meg, ha szolgám bármit is kérne tőled, mert az ő arca az Én arcom; légy tehát alázatos Elöttem. 30

Ó, lét fia!

Adj számot magadnak mindennap, még mielőtt a nagy számadásra hívnak; mert váratlanul jó a halál, és számot kell majd adnod tetteidről. 31

Ó, fia a magasztosnak!

Én a halált az öröm követeként küldöm hozzád. Miért bánkódsz hát? Azért teremtettem a fényt, hogy rád ragyogjon. Miért rejtőzködsz előle? 32

Ó, szellem fia!

A fény örömhírével üdvözöllek: örvendj! A szentség udvarába hívlak: ott lakozzál, hogy békességben élhess mindörökké. 33

Ó, szellem fia!

A szentség szelleme az egyesülés örömhírét viszi hozzád; miért bánkódsz? Az erő szelleme támaszod az Ő ügyében; miért rejtőzöl fátyol mögé? Az Ő arcának fénye vezérel téged; hogyan tévedhetsz el? 34

Ó, ember fia!

Ne szomorkodj, csak ha távol vagy Tőlünk, és ne örvendezz, csak ha közeledsz Felénk és visszatérsz Hozzánk. 35

Ó, ember fia!

Örülj szíved vidámságának, hogy érdemes légy a Velem való találkozásra és szépségem visszatükrözésére. 36

Ó, ember fia!

Ne vesd le az Én szépséges palástom, és csodálatos forrásomból a neked juttatott részt el ne játszd, nehogy mindörökre szomjaznod kelljen. 37

Ó, lét fia!

Járj törvényem útján Irántam való szeretetből, és tagadd meg magadtól, amire vágyol, ha az Én kedvemet keresed. 38

Ó, ember fia!

Ne hanyagold el parancsolataimat, ha szereted szépségemet, és ne feledkezz meg tanácsaimról, ha el akarod nyerni tetszésemet. 39

Ó, ember fia!

Száguldj bár határtalan tereken át, járd bár be a végtelen eget, mégsem találhatsz nyugalmat, csak ha aláveted magad a Mi parancsunknak és alázattal hajolsz meg színünk előtt. 40

Ó, ember fia!

Magasztald a Szent Ügyet, hogy kinyilatkoztathassam előtted Nagyságom titkait, és hogy az örökkévalóság fényével ragyoghassak reád. 41

Ó, ember fia!

Alázkodj meg Elöttem, hogy kegyesen meglátogathassalak. Szállj síkra az Én ügyemért, hogy még itt a földön győzelmet arathass. 42

Ó, lét fia!

Emlegess Engem a földön, hogy Én is megemlékezhessek rólad a mennyben, így lesz derű mindkettőnk szemében. 43

Ó, trónus fia!

A te hallásod az Én hallásom, halljál vele. A te látásod az Én látásom, láss vele, hogy lelked legmélyén tanúságot tethess magasztos szentségemről, és hogy Én önmagamban bizonyágot tethessek a te emelkedett állapotodról. 44

Ó, lét fia!

Keress mártírhálált az Én ösvényemen, elégedetten az Én tetszésemmel és hálásan azért, amit rendeltem neked, hogy Velem pihenhes a fenség mennyezete alatt, a dicsőség szentélye mögött.

45

Ó, ember fia!

Fontold meg és gondolkozzál: ágyadban kívánsz-e meghalni, vagy ösvényemen mártírként ontani véredet a porba, hogy így parancsom és fényem kinyilatkoztatójává légy a legmagasabb Paradicsomban? Helyesen ítélj, ó szolgám!

46

Ó, ember fia!

Szépségemre! Ha véreddel fested hajadat, az több az Én szememben, mint a mindenség megteremtése és mindkét világ fénye. Erre törekedj hát jó szolgám!

47

Ó, ember fia!

Mindennek megvan a maga jele. A szeretet jele a lelki erő, mellyel rendelkezéseimnek aláveted magad, és a türelem, mellyel kiállod a megpróbáltatásokat.

48

Ó, ember fia!

Aki igazán szeret, vágyódik a megpróbáltatásra; keresi azt, mint lázadó a bocsánatot és bűnös a kegyelmet.

49

Ó, ember fia!

Ha viszontagság nem érne téged az Én ösvényemen, hogyan járhatnál azok útjain, akik örömet lelnek az Én örömben? Ha nem érnek megpróbáltatások, midőn találkozni vágyódsz Velem, hogyan akarod elérni a világosságot Szépségem iránti szeretetedben?

50

Ó, ember fia!

A megpróbáltatás, amelyet rád mérek, az Én gondviselésem. Látszólag tűz és bosszú, de valójában fény és kegyelem. Siess hát, hogy örök fény és halhatatlan szellem légy. Ez az Én parancsom, kövesd!

51

Ó, ember fia!

Ha jólétbe jutnál, ne örvendezz, ha megaláztatás érne, ne bánkódj, mert mindkettő elmúlik és nem léssen többé.

52

Ó, lét fia!

Ha szegénységbe jutsz, ne légy szomorú, mert kellő időben megáld téged gazdagsággal az Úr. Ne félj a megaláztatástól, mert dicsőségben lesz részed egy napon.

53

Ó, lét fia!

Ha szíved az örök, elpusztíthatatlan birodalmon és az öröktől való és örökké tartó életén csüng, akkor mondj le erről a halandó és tovatűnő uralomról.

54

Ó, lét fia!

Ne törődj ezzel a világgal, mért Mi tűzzel tesszük próbára az aranyat, és arannyal a szolgálóinkat.

55

Ó, ember fia!

Te arany után áhítozol, Én pedig azt kívánom, hogy szabadulj hatalma alól. Te azt hiszed: az arany gazdaggá tesz, Én pedig gazdagságodat lelked ártatlanságában látom. Életemre! Így tudom Én, és amúgy képezed te. Hogyan egyeztethető hát össze az Én utam a tiédde? 56

Ó, ember fia!

Ajándékozd javaimat szegényeimnek, hogy a mennyekben részed legyen a soha el nem múló dicsőség kincseiben és az el nem halványuló dicsfény ragyogásában. Életemre! Dicsőségnek éreznéd a lélek önfeláldozását, ha az Én szememmel láthatnál. 57

Ó, ember fia!

A lét temploma az Én trónusom; tisztítsd meg azt mindentől, hogy odaköltözhessenek és ott lakozhassak. 58

Ó, lét fia!

Szíved az Én otthonom; szenteld meg azt, hogy leszállhassak oda. Lelked az Én kinyilatkoztatásom helye; tisztítsd meg azt, hogy megnyilatkozhassam ott. 59

Ó, ember fia!

Zárj Engem szívedbe, hogy sugárzóan és ragyogón föléd emelkedhessek. 60

Ó, ember fia!

Szállj fel az Én mennyországomba, hogy elnyerhesd az egyesülés örömét, és a hervadhatatlan dicsőség kelyhéből ihasd a borok borát. 61

Ó, ember fia!

Hosszú idő járt el feletted, mialatt kedvteléseid és hiú ábrándjaid tartottak fogva téged. Meddig szunnyadsz még ágyadon? Ébredj álmaidból, mert zenitjén van már a nap, hátha reád sugározza szépségének fényét. 62

Ó, ember fia!

A szent Hegy látóhatáráról reád sugárzott a fény, és a világosság szelleme belelehelt szíved szentélyébe. Ezért szabadulj meg hát a hiú ábrándok fátylaitól, és lépj be az Én udvaromba, hogy készen állj az örök életre, és méltó légy a Velem való találkozásra. Így nem igazhat le téged a halál, sem a gyötrellem, sem a bánat. 63

Ó, ember fia!

Örökkévalóságom az Én alkotásom: neked teremtettem. Díszítsd fel templomodat vele. Egységem az Én művem: neked alkottam. Öltsd magadra azt, hogy örökkévaló lényemnek mindörökké kinyilatkoztatása lehess. 64

Ó, ember fia!

Fenségem az Én adományom számodra, és nagyszerűségem az irántad való kegyelmem jele. Ami Engem ezért illet, azt senki meg nem érti, sem számot nem adhat róla. Valóban, megőriztem azt titkos tárházaimban és parancsom kincsházaiban, szerető jóságom jeléül szolgálóimnak és kegyelmem zálogául népem számára. 65

Ó, gyermekei az isteni és láthatatlan lényeknek!

Megakadályozzák, hogy Engem szeressetek, és zavar fogja el lelketeket, ha Engem említenek. Mert értelem nem érhet fel Hozzám, és szív nem foghat fel Engem. 66

Ó, szépség fia!

Szellememre és kegyemre! Irgalmamra és szépségemre! Mindaz, amit kinyilatkoztattam előtted az erő nyelvén és megírtam számodra a hatalom tollával, a te képességeidhez és értelmédhez van mérve, nem pedig az Én fenséges lényemhez és hangom dallamához. 67

Ó, emberek gyermekei!

Tudjátok-e vajon, miért teremtettünk benneteket egy és ugyanazon porból? Hogy egyiktek se emelkedjék a másik fölé. Fontoljátok meg szívetekben mindenkor, miképpen teremtődtetek. Minthogy egy és ugyanazon anyagból teremtettünk benneteket, kötelességetek, hogy olyanok legyetek, mintha egy lélek volnátok, hogy egyazon ütemre járjatok, ugyanazon szájjal egyetek és ugyanazon földet lakjátok, hogy legbensőbb lényetekből, tetteitekben és cselekedeteitekben az egység jele és a földi dolgoktól való függetlenség szelleme nyilvánulhasson meg. Ezt tanácsolom nektek, ó világosság gyülekezete! Kövessétek ezt a tanácsot, hogy elnyerhessétek a csodálatos dicsőség fájának szentséges gyümölcseit. 68

Ó, ti fiai a szellemnek!

Ti vagytok az Én kincsházam, mert bennetek halmoztam fel titokzatos lényem gyöngyeit és tudásom drágaköveit. Őrizzétek ezeket az idegenektől szolgálaim között, és óvjátok az istentelenektől, akik népem közé vegyültek. 69

Ó, fia annak, aki igazi valójában állott saját királyságában!

Tudjad, hogy elküldtem neked a szentség minden illatát, teljes egészében kinyilatkoztattam számodra ígémet, te vagy jótéteményem tökéletes beteljesedése, és azt kívántam neked, amit Önmagamnak. Légy hát elégedett az Én tetszésemmel és légy hálás Nekem. 70

Ó, ember fia!

Mindazt, amit kinyilatkoztattunk előtted, írad a fénynek tintájával lelked lapjára. Ha ez nem volna módodban, úgy szíved véréből készíts tintát. Ha ezt sem tudnád megtenni, akkor azzal a bíbor tintával írd, amely az Én ösvényemen ömlött ki. Számomra édesebb ez minden másnál, hogy fényed mindörökké ragyoghasson! 71

REJTETT SZAVAK

MÁSODIK (PERZSA) RÉSZ

AZ IGE URÁNAK, A HATALMASNAK NEVÉBEN!

Ó, ti értelmes és halló fülű emberek!

Az Imádott első hívása ez: Ó, titokzatos csalogány! Csak a szellem rózsakertjében üss tanyát! Ó, szeretet Salamonának küldötte! Ne keress menedéket az imádott Sába hajlékán kívül! Ó, halhatatlan fönix! Csak a hűség hegye legyen lakod! Ott van a te otthonod, ha lelked szárnyain a végtelenbe röppensz és keresed célodat. 1

Ó, szellem fia!

Fészket keresi a madár; rózsza báját a csalogány; míg az emberi szív, e furcsa madár megelégszik tűnő porszemekkel, örök fészketől messze tévelyeg; szemét a nemtörődömség ingoványa felé fordítja, és nem részesül az isteni jelenlét fényében. Ó, jaj! Milyen különös és szánalmas! Egy kehelynyiért elfordultak a Magasságos hullámzó tengereitől, és távol maradtak a sugárözönben fénylő láthatártól. 2

Ó, barát!

Csak a szeretet rózsáját ültess szíved kertjébe, és ne engedd elröppenni a ragaszkodás és vágy csalogányát. Kincs az igazak barátsága, és kerülj minden barátságot az istentelenekkel. 3

Ó, igazság fia!

Hová mehet a szerelmes, ha nem kedvesének hazájába, és mely kereső lel nyugalmat távol szíve vágától? Az igazi szerelmesnek az egyesülés élet, és az elválás halál. Lelkét türelmetlenség gyötri, és szívében nem lakozik béke. Ezer életről mondana le, hogy kedveséhez siessen. 4

Ó, por fia!

Bizony mondom neked: a leg gondatlanabb ember az, ki hívságosan vetélkedik, és testvére fölé akar kerülni. Halljátok, ó, testvéreim! Tettekkel és ne szavakkal ékeskedjete! 5

Ó, föld fia!

Tudd igazán, hogy a szív, amelyben az irigység legcsekélyebb nyoma rejtőzik, sohasem jut el az Én örök birodalmamba, és nem szívja be a szentség édes illatát, mely az Én szent királyságomból árad. 6

Ó, szeretet fia!

Csak egylépésnyire vagy a tündöklő csúcsoktól és a szeretet égi fájától. Tégy egy lépést, és a következő már a halhatatlan birodalomba visz, és az Örökkévalóság Házába lépsz. Figyelj hát arra, amit a dicsőség tolla kinyilatkoztatott. 7

Ó, dicsőség fia!

Siess a szent ösvényen, és lépj be a Velem való egyesülés mennyországába. Tisztítsd meg szívedet a szellem ragyogásával, és siess a Legmagasztosabb udvarába. 8

Ó, múltó árnyék!

Hagyd el a kétely kietlen állomásait, és emelkedj a bizonyosság fenséges magasába. Nyisd fel szemed az igazságra, hogy megpillanthatd a leplezetlen Szépséget és felkiálthass: Áldott legyen az Úr, minden teremtk legfelségesebbje! 9

Ó, vágy fia!

Halld meg ezt: Halandó szem sohasem ismeri fel az örök szépséget, és az élettelen szív csak a hervadt virágnak örül. Mert hasonló a hasonlót keresi, és annak társaságában érzi jó magát.

10

Ó, por fia!

Takard el szemed, hogy az Én szépségemet megpillanthatd; füled ne hallja, csak az Én hangom édes dallamát. Felejtsd el minden tudásodat, hogy az Én tudásom részesévé lehess; légy szegény, hogy elnyerhesd örök gazdagságom óceánjából tartós részedet.

Ne láss mást, csak az Én szépségemet; ne hallj mást, csak az Én szavamat; ne tudj mást, csak Engem, ismerj meg, hogy tiszta látással, tiszta szívvel és Engem akaró lélekkel juthass szent közelembe. 11

Ó, kétféleképpen látó ember!

Csukd be egyik szemed, és nyisd ki a másikat. Csukd be az egyiket, hogy ne lásd a világot és mindazt, ami benne van. És Nyisd ki a másikat az Imádott áldott szépségére. 12

Ó, gyermekeim!

Félek, hogy mielőtt meghalljátok az Égi Galamb dalát, visszasüllyedtek az Árnyak Birodalmába, és porrá lesztek anélkül, hogy a rózsa szépségét megcsodáltátok volna. 13

Ó, barátok!

Ne hagyjátok el az Örök Szépséget egy múlandó szépségért, és ne ragaszkodjatok a pornak e halandó világához. 14

Ó, szellem fia!

Eljön majd az idő, mikor az Égi Csalogány nem bontogatja már nektek rejtett titkait, és sohasem hallhatjátok az égi dalt és az isteni hangot. 15

Ó, gondatlanság lényege!

Titokzatos nyelvek milliói törnek utat egy beszédben, és rejtett titkok milliói tárulnak fel egyszerű dalban, de - fájdalom! - nincsen fül, mely hallaná és nincsen szív, mely értené azokat.

16

Ó, társak!

Tér nélküli terek kapui állnak nyitva, és a kedves házat szerető szívek vére ékesíti. Mégis, kevés kivétellel távol maradtok az Égi Várostól, és még e kevesek közül is csak maroknyi a tiszta szívű és megszentelt lelkű. 17

Ó, ti Paradicsom lakói!

Hirdessétek a bizonyosság gyermekeinek, hogy a szentség birodalmában, közel az Égi Paradicsomhoz egy új kert tűnt fel, melyet körülvesznek a magasságos ég lakói és a dicső Paradicsom halhatatlanjai. Ide igyekezzetek hát, hogy szél-virágaiból kibonthassátok a szeretet rejtelmét, és örök gyümölcseitől eltanulhassátok az isteni bölcsesség titkát. Derű csillog azok szemében, kik belépnek oda és ott lakoznak. 18

Ó, barátaim!

Elfelejtettétek-e azt az igaz, sugárzó reggelt, mikor mindannyian együtt voltatok az Én közelemben, a megszentelt és áldott helyen, az Élet fájának árnyékában, a dicső Paradicsomban? Félelemmel hallgattátok, midőn kimondtam e három legszentebb ígét: Ó, barátaim! Az Én akaratomat szeresd, ne a magadét; sohase kívánd, amit Én nem kívántam számodra; és ne közelíts Hozzám lélek nélkül, világi vágyakkal és képekkel bemocskolva. Ha megszentelnétek lelketeket, még ez órában emlékeznétek arra a szent helyre, és ígém igazsága világossá válna mindnyájatok előtt. 19

A legszentebb sorok közül a nyolcadikban, a Paradicsom ötödik lapján ez áll:

Ó, kik halottként feküsztek a nemtörődömség kerevetén!

Korok tűntek le, és drága éltetek immár végéhez közeleg, mégsem ért el szent közelünkbe a tisztaság egyetlen lehelete sem töletek. A hitetlenség óceánjába merülve ajkatok Isten egy igaz hitét hirdeti. Szerettétek, akitől Én iszonyodtam, s ellenségemet baráttá fogadtátok; mégis tetszelegve, önhitten jártok földemen, nem látjátok, hogy megúnt már ez a föld, és minden, mi rajta van, kerül titeket. Ha kinyitnátok szemeteket, jobban szeretnétek ezer bánatot ennél az örömnél, és többre becsülnétek a halált, mint ezt az életet. 20

Ó, tovatűnő porszem!

Veled kívánok lenni, de te nem bízol Bennem. Reményed fáját leverte a lázadás kardja. Én mindig közel vagyok hozzád, de te mindig messze vagy Tőlem. Hervadhatatlan dicsőséget szántam neked, de te a vég nélküli szégyent választottad. Fordulj vissza, míg nem késő, ne szalaszd el a szerencséd! 21

Ó, vágy fia!

A tudósok és bölcsek hosszú éveken át hiába törték magukat, hogy a Dicsőséges közelébe jussanak; az Ő kutatásában merült ki életük, és mégsem látták meg arcának szépségét. Te a legkisebb erőfeszítés nélkül értél célhoz, és keresés nélkül jutottál el oda. Mégis, énednek fátyla úgy beburkolt, hogy nem láttad meg az Imádott szépségét, és kezéd nem érintette palástjának szegélyét. Lássátok és ámuljatok, ó látó szeműek! 22

Ó, szeretet földjén lakozók!

Halálos szél fújja az örök Lángot, és az égi Ifjú szépségét porfelhő takarja. A zsarnokság népe nyomja el a szeretetkirályok Királyát, és bagolykarmok fogságában vergődik a szentség galambja. A dicsőség házában lakói és a mennyei seregek sírnak és panaszkodnak, míg ti nyugosztok a gondtalanság birodalmában, és magatokat igaz barátoknak hiszitek. Hiú ábránd!

Ó, ti együgyűek, kiket mégis bölcseknek hisznek!

Miért hordjátok pásztorok palástját, mikor lelketek mélyén farkasok vagytok és nyájamra törtök? Olyanok vagytok, mint a csillag, mely hajnal előtt kél: sugárzik és ragyog, mégis letéríti vándoraimat az Én utamról, hogy a kárhozat ösvényeire tévedjenek. 24

Ó, ti, kik igaznak látszotok, bévül mégis hamisak vagytok!

Hasonlóak vagytok a tiszta, de rossz ízű vízhez, amely kristálytisztának tűnik, de melynek egyetlen cseppje sem állja ki az isteni Vizsgáló próbáját. Bár a nap sugara egyformán éri a port és a tükröt, mégis különböző a visszfényük, miként a csillag is különbözik a földtől: söt, mérhetetlen a különbség! 25

Ó, te, ki barátomnak mondd magad!

Gondolkozz egy kicsit! Hallottad-e valaha is, hogy barát és ellenség egy szívben lakozzék? Űzd el hát az idegent, hogy otthonába térhessen a Barát. 26

Ó, por fia!

Az égen és földön mindent neked szántam, kivéve az emberi szívet, melyet az Én szépségem és dicsőségem lakává tettem; mégis mást engedsz be az Én otthonomba, nem Engem. És valahányszor az Én szentségem megnyilvánulása igazi lakhelyét kereste, idegent talált ott, és hontalanul futott vissza az Imádott szentélyébe. Én mégis elrejtettem titkod, és nem kívántam, hogy megszégyenülj. 27

Ó, vágyak lénye!

Tér nélküli terekről jöttem; sok hajnalon befordultam házadba, és a kényelem kerevetén találtalak, mással törődtél, nem Velem. Sebesen, mint a szellem nyila, visszafordultam az Égi Dicsőség Birodalmába, és mit sem szóltam róla a mennyei seregeknek. 28

Ó, bőség fia!

A nemlét pusztaságából parancsokkal életre hívtalak, s minden létező atomot, minden teremtett dolog lényegét fejlődésed szolgálatába állítottam. Így mielőtt még anyád méhéből kiszakadtál volna, két csillogó tejforrást adtam neked: szemeket, hogy őrizzenek, szívet, hogy szeressen. Szerető jósággal az Én irgalmam árnyékában neveltelek, és megtartottalak kegyelmem kegyével. Mindezzel az volt a célom, hogy elérhesd Örökkévaló Birodalmamat, és méltó légy láthatatlan adományaimra. De te ügyet sem vetettél erre, és bár kinőttél már gyermekcipődből, nem törődtél az Én jótéteményeimmel, hiú képzelet játszott veled, nem emlékeztél többé, és elfordulva a baráti hajléktól, ellenségem házában lakozol. 29

Ó, világ rabszolgája!

Szerető jóságom szellője lengett fölötted sok nap hajnalán, és ott talált mély álomban a nemtörődömség pamlagán. Majd megsiratva téged, visszazállott oda, ahonnan jött. 30

Ó, föld fia!

Ha Engem akarsz, ne keress mást, csak Engem; ha az Én szépségemet kívánod látni, fordítsd el tekinteted minden világi dologtól; mert az Én akaratom és valaki más akarata olyan, mint tűz és víz: egy szívben a kettő nem fér meg. 31

Ó, barátta lett idegen!

Szíved fáklyáját az Én hatalmam keze gyújtotta lángra, ne oltsa azt el az önzés és a szenvedély ellenkező szele. Minden bajod orvossága a Rám való emlékezés, ezt ne feledd. Legyen kincsed az én szeretetem, szeresd, mint a szemed fényét, mint az életed. 32

Ó, fivérem!

Figyelj az Én gyönyörű szavaimra, és igyál szentségem misztikus forrásából, mely ajkaimról omlik. Szíved tiszta talajába vesd el isteni bölcsességem magjait, és öntözd azokat a bizonyosság vizével, hogy tudásom és bölcsességem jácintja frissen és zölden hajtson szíved megszentelt kertjében. 33

Ó, mennyei lakók!

Szerető jóságom kezével elültettem a barátság és szeretet zsenge fáját szent Édenkertemben, és irgalmam jótékony záporával öntöztem azt. Most, hogy itt a gyümölcsérés ideje, véd meg, és vigyázz, nehogy vágyak és szenvedélyek lángja megperzselje. 34

Ó, barátaim!

Oltsátok el a tévedés lámpáját, és az isteni vezetés örök lángját lobbantsátok fel szívetekben. Mert közeleg az idő, amikor az emberi szív ismerője az Imádott szent színe előtt csak a legtisztább erény és makulátlan szentség tetteit fogadja el. 35

Ó, por fia!

Bölcs az, aki nem beszél, csak meghallgatják, mint ahogy az italtöltőgető nem tölt, csak a szomjazónak, mint ahogy a szerelmes szíve mélyéről nem tör fel kiáltás, míg kedvese szépségét meg nem pillantja. Ezért a bölcsesség és a tudás magvait csak a szív igaz talajába vesd el, és rejtse el azokat, míg az isteni bölcsesség jácintja a szívből, nem pedig sárból és agyagból hajt ki. 36

Az első sorban íme ez van feljegyezve, Isten tabernákulumának szentélyében íme ez rejtőzik:

Ó, Én szolgám!

Ne hagyd el a veszendőért az Örök Birodalmat, és ne dobd el földi vágyért az égi hatalmat; mert örök élet forrása fakad az Irgalmas tollából, és áldott az, ki iszik vizéből. 37

Ó, szellem fia!

Törj ki börtönödből, hogy fönixként röppenj fel a szentség égboltjára. Tagadd meg önmagad, s a könyörület szellemétől eltöltve a mennyei szentség birodalmában lakozzál. 38

Ó, por ivadéka!

Ne elégedjete meg a múltó nap nyugalmaival, és ne fossátok meg magatokat az örök nyugalomtól. Ne cseréljétek fel az Örök Szépség kertjét a halandó világ porhalmazával. Hagyjátok el börtönötöket, szálljatok a fényes rétek s mezők fölé, és halandó létetek börtönéből repüljétek a Végtelenbe. 39

Ó, szolgám!

Szabadítsd ki magad a világi bilincsekből, és szabadítsd ki lelkedet éned börtönéből. Ragadd meg az alkalmat, mert nem jő vissza soha többé. 40

Ó, szolgálóm fia!

Ha meglátnád a halhatatlan birodalmat, visszautasítanád e múltó javakat. Rejtett kincs az egyik, látható a másik. Miért? Ez titok, melyet csak a tiszta szív képes megérteni. 41

Ó, szolgám!

Tisztítsd meg szívedet minden rosszindulattól, irigységtől, lépj be a szentség isteni birodalmába. 42

Ó, barátaim!

Járjátok a Barát örömeinek útjait, és tudjátok, hogy az Ő öröme a ti örömötök. Mert nem léphettek be Hozzá, ha Ő nem akarja, nem rendelkezettek javai felett; akarjátok az Ő akaratát, és soha semmiképpen ne igyekezzetek fölébe kerülni. Gondolkozzatok ezen, ti, kiknek Ő értelmet adott. 43

Ó, trónom kísérője!

Ne halljad a rosszat, és ne lásd a rosszat, ne alázd meg magad sóhajjal, sírással! Gonosz beszéd ne hagyja el ajkad, és te sem hallasz olyat! Ne túlozd mások hibáit, hogy a tieidet se túlozzák! Ne örülj, ha másokat megaláznak, hogy ne lássák a te megaláztatásodat! Így éld életed, mely rövidebb egy tűnő pillanatnál, makulátlan lélekkel, mocsoktalan szívvel, tiszta gondolatokkal, megszentelten, hogy szabadon, boldogan hagyhasd el egykor e halandó keretet, s visszatérhess a titokzatos Édenbe, és az Örök királyságban lakozhass mindörökké. 44

Ó, jaj! Világi vágyak szerelmesei!

Villámgyorsan suhantatok el az Egyetlen mellett, hogy sátáni képzelet árnyékának adjátok át szíveteket. Térdet hajtotok előtte, és igazságnak nevezitek. Tövist láttok, és virágnak hiszitek. Nincs egyetlen tiszta lélek sem köztetek, és szívetek rétje felől nem fúj igaz szellő. Az Úr tanácsait szélnek eresztettétek, és szívetek lapjáról letöröltétek, és mint vadállatok hanyódtok a szenvedély és vágy legelőin. 45

Ó, útitársaim!

Miért nem gondoltok az Úrra, és miért maradtok távol Tőle? A tiszta szépség ül dicsőség trónján a paloták palotájában, mialatt ti hasztalan vitával vesztegetitek az időt. A szentség édes illata árad, a nagylelkűség szele fűjdogál, s ti mégis fájón szomorúak vagytok, s nem veszitek észre. Jaj nektek, és mindazoknak, kik nyomotokban járnak! 46

Ó, vágy gyermekei!

Vessétek le a hívság leplét és a gög köntösét. 47

A Rubin Lap megszentelt harmadik sorába ezt írta a láthatatlan tolla:

Ó, testvérek!

Legyetek jók egymáshoz, és ne földi dolgokat szeressetek. Ne bízzátok el magatokat, ha jól megy sorotok, és ne szégyelljétek, ha rosszra fordul. Szépségemre! Porból teremtettem mindent, és porrá teszem majd ismét. 48

Ó, por gyermekei!

Mondjátok el a gazdagoknak, hogyan sóhajtoznak éjjélkor a szegények, nehogy nemtörődömségük a romlás útjára vigye őket, és megfossa őket a jólét fájától. Nagylelkű vagyok és könyörületes, áldott az, ki az Én erényeimmel ékes. 49

Ó, szenvedélyek szenvedélye!

Tégy félre minden kapzsiságot, és légy elégedett, mert a mohónak soha sincs semmije, míg a szerényt mindenki szereti, dicséri. 50

Ó, szolgálóm fia!

Ne bántson a szegénységed, és ne bízzál a gazdagságban, mert szegénység után jó a gazdagság, és gazdagság után a szegénység. A szegénység csodálatos adomány, ne becsüld le értékét, mert gazdaggá tesz, Istenhez vezet téged. És így érted meg majd az Ige jelentését: Igazán ti vagytok a szegények; és a szent szavak: „Istené minden” dicsőségesen ragyognak fel a szerető szívekben, és bizton trónolnak a gazdagság királyi székén. 51

Ó, hanyagság és szenvedély gyermekei!

Türtétek, hogy ellenségem a házamba lépjen, és elűztétek barátomat, mert mást szerettek, nem Engem. Figyeljétek a Barát szavaira, és forduljatok az Ő Édenkertje felé. A világi barátok önző célok után futnak, és szeretetük csak látszólagos, míg az igaz Barát benneteket szeret, és csak tiértetek szenved számtalan fájdalmat, hogy vezethessen benneteket. Ne legyetek hűtlenek egy ily baráthoz, inkább siessetek hozzá. Ilyen a hűség és az igazság szavának napja, melyet a mindenség Urának tolla írt fel az égre. Nyissátok ki fületeket, hogy halljátok Isten szavát, ki segít a veszélyben, és önmagától létező. 52

Ó, ti halandók, gazdagságban bizakodók!

Tudjátok meg igazán, hogy a gazdagság hatalmas korlát a kereső és a keresett, a szerető szív és kedvese között. Kevés gazdag jut el az Ő közelébe, és léphet be a megelégedés és megnyugvás hajlékába. Áldott az, ki noha gazdag, ez nem akadályozza meg abban, hogy az örök Királyságba, a soha nem veszendő Birodalomba jusson. A Legnagyobb nevére! Az ilyen gazdag világítsa az egek lakóinak, mint ahogy a földi népnek világít a nap! 53

Ó, föld gazdagai!

Rátok bízom a köztetek élő szegényt, viseljétek gondját, és ne csak saját kényelmeteket nézzétek. 54

Ó, szenvedély fia!

Tisztulj meg a gazdagság fertőjétől, és békével menj a szegénységbe. Így a halál forrásából is a halhatatlan élet borát ihatod. 55

Ó, Én fiam!

A gonosz társasága növeli bánatod, míg az igaz barátsága könnyűvé teszi lelked. Aki Istennel akar lenni, az Övéi társaságát keresi, és ki Isten szavát akarja hallani, figyel az Ő választottainak szavára. 56

Ó, por fia!

Vigyázz! Ne barátkozz a gonosszal, mert az ilyen barátság pokol tüzévé teszi a lélek ragyogását. 57

Ó, szolgálóm fia!

Ha te a Szentlélek kegyét keresed, igazzal barátkozz, mert ő ivott az örök élet vizéből, a halhatatlan Pohárnok kezéből, mert a tiszta hajnal életet ad, és világot gyújt a halottak lelkében. 58

Ó, hanyagok!

Ne higgyétek, hogy rejtettek a szív titkai; bizony tudjátok meg, hogy ragyogó betűkkel vésvé láthatóak azok a szent Lény előtt. 59

Ó, barátok!

Igazán mondom néktek, bármit is titkoltok lelketek mélyén, napnál világosabb az Énelöttem; s ha mégsem látom meg, az Én kegyem az, nem a ti érdemetek. 60

Ó, ember fia!

Irgalmam mérhetetlen óceánjának egy harmatcseppjét ontottam a föld népeire, és mégsem találtam egyet sem, aki felé fordult volna; mind elfordult az egység égi borától a tisztátalan ital felé, és megelégedve a halandók kupájával, félretolták a halhatatlan szépség kelyhét. Ó, megvetendő az, amivel megelégszenek. 61

Ó, por fia!

Ne fordulj el a Halhatatlan páratlan borától, és ne csábítson halandók hitvány itala. Oh, fogadd el a halhatatlan élet kelyhét az isteni Pohárnok kezéből, hogy tied legyen minden bölcsesség, és hogy figyelhess a titokzatos hangra, amely a halhatatlan birodalomból szólít. Zokogj, mert alantas a célod! Miért fordultál el szent és halhatatlan boromtól, elpárolgó vízért? 62

Ó, világ népei!

Tudjátok meg bizony, hogy váratlan zavarok leselkednek, súlyos megtorlás várakozik rátok. Ne gondoljátok, hogy minden tettetek kitörlődött emlékezetemből. Szépségemre! Minden tettetek fel van írva krizolittáblára. 63

Ó, föld zsarnokai!

Szüntessétek meg zsarnokságotok, mert Én megfogadtam, hogy igazságtalanságra nincs bocsánat. Így döntöttem, visszavonhatatlanul, a féltve őrzött lapon, melyet dicsőségem pecsétjével pecsételtem meg. 64

Ó, lázadók!

Elnézésem felbátorított, és türelmem gondatlanná tett; a szenvedély tüzes paripái veszélyes útra, a romlás felé ragadnak. Azt gondoltátok talán, hogy Én nem törődöm ezzel, avagy mit sem tudok róla? 65

Ó, száműzöttek!

Ne piszkoljátok be rágalommal nyelveteket, melynek Engem kell dicsőíteni. Ha kísértésbe jöttök, gondoljatok saját hibáitokra, és ne a másokéra, mert mindenki jobban ismeri saját lelkét, mint a másikat. 66

Ó, ábránd gyermekei!

Tudjátok meg bizony, hogy amikor a sugárzó hajnal hasad az örök szentség láthatárán, a sátáni titkok és az éj homályában elkövetett tettek mind napvilágra kerülnek a világ népeinek színe előtt. 67

Ó, porból sarjadt gyom!

Miért nem érinted piszkos kézzel saját ruhádat, és vágtyól, szenvedélytől mocskos lélekkel miért igyekszel közelembbe férközni és belépni szent birodalmamba? Távolság vagy te attól, amit kívánsz! 68

Ó, Ádám gyermekei!

A szent szavak és a tiszta, igaz tettek a mennyei fényességbe szállnak. Igyekeztek hát, hogy tetteitek megtisztuljanak az önzés porától és a képmutatástól, hogy kegyre találjatok a dicsőség honában; mert nemsokára csak az igaz erény és a makulátlan tiszta tettek juthatnak az Imádott szent közelébe. Íme a bölcsesség és isteni misztérium hajnalcsillaga, amely felragyogott az isteni akarat láthatárán. Áldottak, kik feléje fordulnak. 69

Ó, világosság fia!

Kellemes a lét országa, bárcsak elérhetnél oda! Dicsőséges az öröklét, ha elhagyod e halandó világot; édes a szent elragadtatás, mikor iszol a titkok kelyhéből, az égi Ifjú kezéből. Ha eléred ezt a fokot, megszabadulsz a pusztulástól és haláltól, küszködéstől és büntől. 70

Ó, barátaim!

Emlékezzetek a szerződésre, melyet velem Parán hegyén, Zamán megszentelt területén kötöttek. Az égi seregeket és az örökkévaló birodalom lakóit hívtam tanúságul, s most mégsem találok senkit, ki hű lenne a frigyhez. Bizony a gög és lázadás kitorolte azt szívetekből, olyannyira, hogy nyoma sem maradt. Én ezt tudtam, mégis vártam, és nem szóltam róla. 71

Ó, szolgám!

Olyan vagy te, mint egy finoman megmunkált kard, mely hüvelyében nyugszik, és értéke rejtve marad a műértő szeme előtt. Jöjj hát elő énednek és a vágynak burkából, hogy érdemed felragyogjon és nyilvánvalóvá váljék az egész világ előtt. 72

Ó, barátom!

Te vagy a nap szentségem égboltozatán: ne engedd, hogy a világi szenny elhomályosítsa ragyogásodat. Tépd le a nemtörődömség fátylát, hogy a felhők mögül előragyoghass, és a földön mindent az élet köntösébe öltöztethess. 73

Ó, hívság gyermekei!

Egy múló uralomért elhagyátok az Én örök királyságomat. A világ tarka köntösét öltöttétek magatokra, s azzal kérkedtek. Szépségemre! Mindenkit a por szürke leplével fogok betakarni, és eltörlöm e sokféle színt. Nem marad meg csak az, ki az Enyémet választotta, ki megtisztult minden mástól! 74

Ó, hanyagság gyermekei!

Ne a halandó uralmat szeressétek, s szívetek ne annak örüljön. Olyanok vagytok, mint a gyanútlan madár, mely bizakodva dalol az ágon, míg a zsákmányra vadászó Halál hirtelen porba nem ragadja, s nyoma sem marad dallamnak, formának és színnek. Vigyázzatok hát, vágy rabszolgái! 75

Ó, szolgálóm fia!

Mindeddig szavakkal adatott az útmutatás, de most a tettek beszélnek. Most mindenkinek tiszta és szent cselekedeteket kell felmutatni, mert akárkié a szavak birodalma, de az ilyen tettek csak a Mi szereteteinktől jönnek. Szívvel és lélekkel azon igyekezz hát, hogy tettekkel különböztesd meg magad. Ezt tanácsoljuk neked e szent és ragyogó lapon. 76

Ó, igazság fia!

Éjnek idején a halhatatlan Szépség megtért a hűség smaragd magaslatáról a Sadratu'l-Muntaha (soha vissza nem térés) fájához, és olyan keservesen zokogott, hogy az égi seregek és a mennyek lakói is megsiratták panaszát. Ekkor elhangzott a kérdés: miért e sírás és jajgatás? Ő pedig így felelt: parancs szerint, várakozással telve álltam a hűség dombján, s mégsem ért el hozzám a hűség illatának egyetlen lehelete sem a föld lakóitól. Majd visszatérve láttam, hogy a szentség galambjai a föld kutyáinak karmai közt vergődnek. Erre az ég Angyala leplezetlenül és ragyogón elősietett tikos rejtekéből, s neveiket kérdezte. Minden név elhangzott, kivéve egyet. Mikor kérlelésre annak első betűje kimondatott, a mennyei termék lakói elősiettek dicső hajlékukból. A második betűre mind a porba vetették magukat. Ebben a pillanatban felhangzott a szó a legbensőbb szentélyből: Eddig, és ne tovább! Valóban, tanúskodunk arról, amit tettek és még most is tesznek. 77

Ó, szolgálóm fia!

Kortyolj az isteni titkok italából, melynek forrása az Irgalmas ajkáról fakad, s az isteni Ige hajnalhasadása tárja eléd a bölcsesség napjának leplezetlen ragyogását. A szív tiszta talajába vedd el isteni bölcsességem magvait, s öntözd azokat a bizonyosság vizével, hogy a tudás és bölcsesség jácintjai frissen és zölden hajthassanak ki a szív szent városából. 78

Ó, vágy fia!

Meddig szárnyalsz még a szenvedély birodalmában? Azért adtam neked szárnyat, hogy a titokzatos szentség magasába röppenj, nem pedig a sátáni képzelet régióiba. Fésűt is adtam, hogy elsimíthasd holló fűrtjeimet, nem pedig, hogy megsebezsd vele torkomat. 79

Ó, szolgám!

Ti vagytok Édenkertem termőfái: teremjetez ház értékes, jó gyümölcsöket, melyek magatoknak s másoknak is hasznára válnak. Mindenki számára kötelező, hogy mesterséget tanuljon és munkálkodjon, mert ebben rejlik a gazdagság titka, ó értelmes emberek! Mert munkátoktól függ az eredmény, s Isten kegyelme így lesz teljes számotokra. Tűzre való az olyan fa, mely nem terem gyümölcsöt. 80

Ó, szolgám!

A legalantasabb ember a földön az, ki nem terem gyümölcsöt. Az ilyen ember bizony halottnak számít, sőt, előbbrevalók a halottak Isten szemében, mint az ilyen tétlen, hitvány lelkek. 81

Ó, szolgám!

A legjobb ember az, aki munkával keresi kenyerét, s abból tartja fenn magát és övéit, Isten szeretetéből, Ki minden világok Ura. 82

A titokzatos és csodálatos Menyasszony, kit eddig szavak leple takart, Isten kegyelméből és égi jótéteményéből most láthatóvá vált, és napnál fényesebben ragyog az Imádott szépségének fényénél. Tanúskodom róla, ó barátaim, hogy a jótétemény teljes, az ígélet beteljesült, a bizonyság tökéletes, az eredmény nyilvánvaló. Mutassátok meg ház, mit igyekeztetek elérni a világi dolgoktól való elfordulásotok során. Így adatott meg az isteni kegy teljessége számotokra, az ég és föld lakóinak Dicsértessék Isten, a Mindenség Ura!